

Hellen Rinell
637 Shinzaike
Republ. du Congo
via Leopoldville.

Nr 144.

Göteborg den 22 maj 1962.

Käraste min lilla Hella!

Tack ska du ha för brev nr 143, som kom i går.

Beträffande tidningarna från Riksför. så kan ju nr 2 inte ha hunnit fram innan du skrev. Vi får väl vänta och se om det jämnar ut sej.

Koftan ska du inte vidare ha bekymmer om. Jag kan skaffa mej en tjock kofta av något slag, då min jacka är ordentligt slut. Den är alltfört så go att ha inne ibland och dessutom då jag måste använda regnkappa. På vintern förstås.

Tänk att Sterne inte orkat erkänna födelsedagspresenten än! Den 13 april skicka de jag den. Och rekade som väl var.

Nej, det kan man väl knappast tänka sej att familjen Dodo redan är tillbaka i USA. Jag menar att dom kallades hem så hastigt. Annars var det väl knappast meningen att dom skulle vara där ute mer än ett par år. Ja, jag förstår deras bekymmer för framtiden. Det är inte enkelt för en mamma att vara ensam om sina växande tonåringars uppfostran under längre tid. Kanske särskilt pojkmarnas. Nu har det blivit eftermiddag. Och jag har just varit hos Hasselblads och hämtat Korea-filmen. Träffade herr Elm. Han sa att han i går kört den sista av de båda rullarna. Det var en rätt lustig sak, sa han. Där var insprängt svartfilm i all denna färgfilm. Och han menade att där var nog rätt mycket som var ovidkommande från militär synpunkt, antar jag att han menade. Men det skulle kunna bli en bra sak av en rulle om man klippte bort en del saker. Men det får förstås göras av fackman. Ja, ja, tänkte jag, min lille måg är väl närmast fackman, skulle jag tro. Det finns egentligen inga skador på den annars. Men den är nog körd ett par dussin gånger, tillade han. Nu skall jag, så snart jag får tillfälle, göra plats åt den i mitt övre skåp i hallen. Och jag tror att jag kan frigöra en stabil kartong, som passar den. Där finns ingen värme i närheten. Så då så! I kväll ska jag lägga iblöt och i morron kommer Tora och tvättar. Annars skulle jag nog gått till tältmötet i kväll. Vi - samtliga Örebro- och Baptistförsamlingar i stan - har rest ett tält på Gårda, alldeles bakom det stora El-verket. Som du kanske inte sett eller minns. Men det är där Eva sitter numera. Paul Liljenbergoch Thore Gullberg är förkunnarna. Så är alla våra pastorer också i elden och många, många andra.

I dag har alltså Åke Hermansson doktorerat. I fredags, den 18, beställde jag gula rosor till honom, som han får genom Blomsterförmedlingen. Dom tog reda på att i Uppsala kostar halvlånga sådana 2:- å 2:50 kr. pr st. Här kostade dom då 1:50. Jag sapsade 10:- kr. på dom. Kostnaderna med bud och allt kr: 2:80 alltså Kr. 12:80.

Du svarar ingenting på mina funderingar om Kerstin Jonson och hennes brevvän. Gör det nästa gång är du snäll.

Jaså, Gerda kan inte bestämma sej för hemfärd. Är hon rädd att dom ska få ta hem farmor, tror du? Det behöver dom väl knappast frukta, för det kan ju dröja länge innan dom får egen lägenhet. Jag tycker nog att det är tråkigt med svepskäl i ett sånt här sammanhang. Nej, detta går inte vidare, som du förstår.

Den 23 maj. Kl. är snart 10. Och just nu ringde Isa Carlsson. Jag skulle just berätta att hon var i vår kyrka i söndags förm. tillsammans med Mia Hellström, Rut Lindhe och Karin och David Lindahl. Det var första och blir antagligen enda gången Rut hälsat på i sin gamla kyrka. Isa berättade, då Åkesson och vi stod där att för 47 år sen, eller hur länge det var, döptes hon och Rut i Linnekyrk. Men hon verkar väldigt utanpå det hela. Jag märkte dock att hon hörde på Åkessons predikan. Vi hade samtidigt scoutinvigning. Och han talade över scouternas lösen Var redo - Alltid redo. Fast han hämtade orden ur bibelin. Det borde gått in. Jag sa till Isa att jag just skulle tala om för dej att dom var i kyrkan i söndags. Och så ringer hon. När hon kom hem skulle hon skicka kaffe till dej. Du dränker väl henne i kaffe, sa jag. Nej, det gjorde hon visst inte. Isa är rätt kry efter sin gallstensoperation, även om hon känner att hon får vara försiktig med mat. Svårare har hon haft det med sin skadade axel. Men hon har ju fått tålamodets gåva, den kära Isa.

Den 20 ds skrev jag till David. Och då erinrade jag mej äyt det var på dagen 31 år sen dom kom hem med Olle första gången. Kl. 6 på mornarna var pappan ute och körde sin 10 månader gamle son, som ju sedermera blev lite äldre, i en hemsk liten kärra, som dom hade med sej från Kongo. Om och om igen rinner tiden fort, fort, fort.

Jag har för mej att du känner Greta Persson-Kist. Gör du det? Nog har ni träffats. Här om dan ringde jag hennes mamma, Hilda Persson i Mariestad. Hon hade fått in sin Otto på Ålderdomshemmet. Hans tid skulle nog inte så lång efter detta, trodde hon, då hon varit hos honom den dagen. Gubben har varit så stolt så det har inte passat honom med något som helst ålderdomshem. Annars hade dom behövt få komma in där för många år sen, för hon har egentligen inte orkat. När man frågar henne hur hon har det, så säger hon att det är väl inte så bra men "det går hemåt genom allt. Halleluja!" När man träffar eller talar med Hilda eller hör andra tala om henne, så hamna man i Nathan Söderbloms beskrivning på Helgonen. Han har sagt så här: "Helgon äro de människor, som i sitt väse sen, i liv och gärningar visa att Gud lever. De lysa genom tiderna. De lysa

I marginalen: Tvättning av Koreafilmen kostade kr. 20:--.

upp levnaden hos oss. Ty ljuset från dem återstrålar Guds makt och Jesu härlighet! För att åteggå till Otto, så kanske du vet att han har väl aldrig kunnat sträckt ut sina ben utan har tagit sej fram ungefär som en groda. Och du förstår att om han då är sjuk därtill, så måste han ha hjälp med allt. Du vet att Gösta Engvall har blivit präst. Broderskap, Kristna socialdemokraters tidning har haft en intervju med honom. På deras fråga hur han hade det sa han att han har funnit en ny och stimulerande uppgift!!! Han har tilldelats Långbro Sjukhus, mentalsjukhus, som du kanske vet. Där har han det så härligt. Vid mång- och musikstunder var 14 dag samlar han 150-200 åhörare och till en "förkortad högmässa" c:a 100 åhörare. En sådan hålles också var 14 dag. Och tyckte han att kristna människor borde ägna sej åt sjukbesök. Dom borde väckas till insikt om detta. Sönt gör väl kristna människor mer och mindre. Det är kanske bara Engvall, som vid 50 års ålder, just vaknat upp till denna stimulerande uppgift på ett - sinnessjukhus!!!

Så ska ni väl må så gott och ha så roligt tycker med de käraste hälsningar

Din älska